

32.1.3

4a (הכל מעריכין) $\rightarrow$ 5a (תיקו)

1. וְכָל מִנְחַת כֹּהֵן לְכִלְי תְהִיָּה לֹא תֵאָכֵל: וּיְקָרָא ו, טז
2. וְכָל עֶרְוָה יִהְיֶה בְשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֲשִׂירִים גֶּרָה יִהְיֶה הַשֶּׁקֶל: וּיְקָרָא כז, כה
3. וּפְדֻיָּו מִבֶּן חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְוָה כֶּסֶף חֲמִשָּׁת שֶׁקֶלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֲשִׂירִים גֶּרָה הוּא: בַּמִּדְבָּר יח, טז
4. וְאֵת אֲשֶׁמוּ בְיָמֵי לֵה' אֵיל תָּמִים מִן הַצֹּאן בְּעֶרְוָה לְאִשִּׁים אֵל הַכֹּהֵן: וּיְקָרָא ה, כה
5. וְאִם מִן הוּא מֵעֶרְוָה וְהֶעֱמִידוּ לִפְנֵי הַכֹּהֵן אֹתוֹ הַכֹּהֵן עַל פִּי אִשֶּׁר תִּשְׁגִּי יָד הַדֹּר יַעֲרִיכֶנּוּ הַכֹּהֵן: וּיְקָרָא כז, ח
6. דְּבַר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ כִּי יִפְלֹא גֵר בְּעֶרְוָה וְנָפְשָׁת לֵה': וּיְקָרָא כז, ב
7. וְאִם כָּל בְּהֵמָה טְמֵאָה אֲשֶׁר לֹא יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קֶרְבֵּן לֵה' וְהֶעֱמִידוּ אֶת הַבְּהֵמָה לִפְנֵי הַכֹּהֵן: וְהֶעֱרִיף הַכֹּהֵן כֵּן יִהְיֶה: וּיְקָרָא כז, יא-יב
8. וְהֵאָּתָּה הַכֹּהֵן הַזֶּה מִבֶּן עֲשִׂירִים שָׁנָה יָעֵד בִּן שְׁשִׁים שָׁנָה יִהְיֶה עֶרְוָה חֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: וְאִם נֶקְבְּהָ הוּא וְהִיא עֶרְוָה שְׁלִשִּׁים שֶׁקֶל: וּיְקָרָא כז, ג-ד
9. וְאִם בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קֶרְבֵּן לֵה' כָּל אִשֶּׁר יִתֵּן מִמּוֹנוֹ לֵה' יִהְיֶה קֹדֶשׁ: וּיְקָרָא כז, ט

I Analysis of our משנה: (continuing with investigation of need for mention of לויים, כהנים etc. as per previous inquiries)

a כהנים needed for "הכל מעריכיך"

- i *Per:* שוקלים's approach (א"ד: ששקלים) are essentially exempt from מחצית השקל but may donate חולין לעזרה
1 *Note:* they may only donate via giving it to צבור; else it is a problem of אסורים באכילה
2 *Dissent:* ריב"ב; (explains their rationale – per v. 1, if they donate, שתי הלחם ולחם הפנים should be באכילה)
ii *And:* סד"א, per v. 2, that anyone who isn't obligated to bring מחה"ש cannot be מעריך – קמ"ל
1 *Challenge:* (אב"י) v. 2 is used to teach that no ערך may be less than 1 סלע (in case where מעריך is assessed per יד השג)
iii *Rather:* (אב"י) per v. 3, אשם anyone exempt from פדיון הן cannot be מעריך, קמ"ל that כהנים may be מעריך
1 *Challenge:* (רמב"א) if so, since אשם גזילות (v. 4) invokes ערוך, we should equate those and exempt ט"א from אשם
iv *Rather:* (רמב"א or אש"י) per v. 5, someone who cannot pay full commitment is "stood before כהן" – סד"א must be non-כהן
"*ויערכיך*" includes (as per above) someone who is physically repulsive (שחין מנוול ומוכה)
i *source:* ברייתא interpreting בערוך (v. 6)
1 *ערך סתום:* extends to unspecified ערך סתום
(a) *meaning:* if he states ערך סתום עלי, he pays 3 סלע (the lowest amount of ערכין – girl below 5 yrs.)
(i) *challenge:* why not obligate him to pay 50 (highest amount)?
(ii) *answer:* תפסת מרובה לא תפסת
1. *challenge:* if so, why not allow for 1 סלע per v. 2?
2. *answer:* that is only applied to השג יד (someone who cannot pay full commitment)
(b) *question:* if so, what is the purpose of the דרשה?
(i) *answer1* (ר"נ בשם רבה בר אבבה): ערך סתום doesn't get opportunity of יד השג; it is as if he stated "שקלים 3"
(ii) *answer2* (ר"נ בשם רב"א): ערך סתום is afforded יד השג dispensation; not considered מפרש
2 *ערך כולו:* doesn't pay ערך of limbs, only full person (even though we used ערך for ערך סתום; this is from ערוך)
(a) *however:* this does not extend to a limb which is vital (e.g. heart) – per נפשות
(b) *מת:* we exclude ערך מת from נפשות (vital limb from נפש; מת from נפשות)
(c) *גוסס:* is also excluded, per v. 5 – cannot be "stood up" for assessment → excluded
(i) *challenge:* why not exclude מת via v. 5?
(ii) *answer:* indeed – which leaves us with a "surplus" – נפש/ות –
(d) *multiple:* נפשות also teaches that if 1 includes many in his commitment, it is valid
(e) *women:* נפשות also teaches that a woman who commits to an ערך is obligated
(f) *מנוול:* נפשות also teaches that a repulsive person (who has no דמים-value) maintains his ערך
(i) *challenge:* we already used נפשות/ות for multiples and women
(ii) *answer:* since multiples and women have equal claim to be included, נפש (alone) extends to both
1. *therefore:* the surplus נפשות extends to שחין מנוול ומוכה

- (g) דמים teaches that ט"א, who are not valid objects of ערכין, are valid objects of דמים
- (i) *in spite of*: source of דמים is בערך; נדר בערך if no ערך, no דמים; קמ"ל they have subjective value
  - (ii) *challenge*: no need for פסוק; should be no worse than committing to the דמים of a tree (obligated)
  - (iii) *answer* (רבא): teaches that we allow כבודו (his head) to "drag the body along"
  - (iv) *Challenge* (אב"י): if someone is not included in ערכין, we do not apply נידון בכבודו
    - 1. *Proof*: if he commits slave's head to הקדש, then he and הקדש are partners
    - 2. *And*: if he sells his slave's head, buyer and seller have to negotiate
    - 3. *And*: if he sold his cows head, only head is sold
    - 4. *Even more*: if he was מקדיש his cow's head, הקדש only owns head
      - a. *Reason* (ר"פ): cows' heads are sold independently at slaughterhouse
      - b. *And*: since donkeys and cows aren't included in ערכין (→ not בכבודו)
      - c. *Block*: slaves are included in ערכין, yet they are evidently not נידונין בכבודו
  - 5. *Rather*: נידון בכבודו only applies to קדשי בדק הבית; if he was למזבח מקדיש דמיו, only head counted
    - a. *Challenge*: if ברייתא אב"י is קדשי מזבח, why shouldn't #4 "spread" to entire cow?
    - b. *Per*: ברייתא – if someone is מקדיש a leg as עולה:
    - c. ד"מ doesn't spread, per v. 9; rather, sold to people who need עולה and funds are נדבה
      - i. *Except for*: value of the leg (e.g.)
    - d. עולה, per v. 9. יהודה, ר"ש, ר' יוסי
      - i. *And*: even ר"מ will agree that if he was מקדיש a vital organ (e.g. head) – קדושה spreads
  - 6. *Rather*: נידון בכבודו only applies to קדושת הגוף (פישוט); if קדושת דמים, no פישוט → not בכבודו
    - a. *Challenge* (אב"י לרבא): רבא himself ruled that if someone sanctifies a male לדמיו, it has קדוה"ג
    - b. *Defense*: that is a case where he sanctified the whole animal; here, he was מקדיש 1 limb
      - i. *Challenge*: even with 1 limb, רבה asked if אחד אבר מקדיש has פישוט
      - ii. *Answer*: that question was about a תם; we are discussing a מום (חמור::) בעל מום
      - iii. *Challenge*: רבה asked that question as well: what if he is מקדיש his head to the מזבח?
      - iv. *Answer*: he asked that before hearing of our ברייתא; afterwards – didn't ask
- (v) *but*: they are not included in ערכין as either זכר or נקבה, per v. 8
- II reevaluating רבה's question (and related questions):
- a. דבה. if he is מקדיש his head to the מזבח – is it נידון בכבודו or not? תיקו
    - i. *Lemma1*: we have no precedent of דמים that are *not* judged בכבודו
    - ii. *Lemma2*: we have no precedent of קדוש למזבח that *is* judged בכבודו
  - b. דבה. if someone commits his own ערך – to the מזבח; does he have potential relief of יד השג יד? תיקו
    - i. *Lemma1*: we have no precedent of ערכין without יד השג יד
    - ii. *Lemma2*: we have no precedent of anything קדוש למזבח that is redeemed for anything but its value
  - c. תיקו – מזהב – שדה אחוזה if he was מקדיש a שדה אחוזה to the מזבח
    - i. *Lemma1*: we don't find a שדה אחוזה redeemed for less than the standard 50 שקל per כור בית
    - ii. *Lemma2*: we have no precedent of anything קדוש למזבח that is redeemed for anything but its value